

får lejlighed til en drøftelse her i Folketinget om mulighederne for at forbedre kattens velfærd.

Jeg tager herefter fat på at kommentere forslaget indhold. Jeg vil dog straks gerne understrege, at kattene ikke står uden for lovens beskyttelse i dag. Dyreværnslovens almindelige bestemmelser om behandling af dyr finder selvfølgelig også anvendelse for katte. Det gælder f.eks. § 1 og § 2 om forsvarlig og omsorgsfuld behandling af dyr og § 13 om aflivning af dyr. Men jeg er enig med forslagsstillerne i, at denne regulering ikke i sig selv er tilstrækkelig til at sikre kattens velfærd i alle tilfælde.

Som det fremgår af regeringens handlingsplan for bedre dyrevelfærd, »Dyrs velfærd – vores ansvar«, fra april 2002, er regeringen opmærksom på, at der er et stort behov for at se nærmere på forholdene for især herreløse katte. Det fremgår endvidere af handlingsplanen, at regeringen også finder, at der er behov for at se på, om de gældende ordninger i relation til bortkomne familiedyr fungerer tilfredsstillende.

Som opfølgning på disse tilkendegivelser har jeg den 24. april sidste år anmodet Det Dyreetiske Råd om at foretage en gennemgang af spørgsmålene om katte, som er rejst i handlingsplanen, og om at komme med anbefalinger til forbedring af kattens velfærd. Ifølge Det Dyreetiske Råd vil rådets udtalelser omhandle katte generelt, herunder alle de i beslutningsforslaget nævnte punkter.

Rådets udtalelse forventes at foreligge i slutningen af oktober måned i år. Når udtalelsen fra Det Dyreetiske Råd foreligger, vil udtalelsen danne grundlag for Justitsministeriets overvejelser om udformning af nye regler om katte.

På den baggrund finder jeg det uhensigtsmæssigt på nuværende tidspunkt at tage nærmere stilling til de i beslutningsforslaget indeholdte elementer. Vi vil i stedet afvente resultatet af Det Dyreetiske Råds grundige overvejelser og de berørte myndigheders og organisationers bemærkninger hertil, så vi kan få et kvalificeret grundlag at basere nye regler om kattens velfærd på. Regeringen kan derfor ikke støtte de enkelte elementer i beslutningsforslaget, som de forekommer lige nu.

Hvis vi skal tage dem i rækkefølge, er forslagspunkter 1, 4 og 6 om behandling af katte, herunder sundhed og pleje af kattehold, reproduktionsbegrænsning samt vaccination. Disse punkter vil jeg gerne knytte nogle bemærkninger til.

Nogle af disse emner hører under fødevarerministeren, og jeg har derfor indhentet en udtalelse fra Fødevarerministeriet, hvori man fra Fødevarerministeriets side bemærker, at det med hensyn til vaccination ikke fremgår klart af beslutningsforslaget, om der skal være tale om lov-mæssige bestemmelser, eller om det er tanken ved hjælp af vejledninger el.lign. at informere katteejere om mulighederne for vaccination.

Det er i den forbindelse ifølge Fødevarerministeriet vigtigt at bemærke, at vaccinationsbehovet varierer fra kattehold til kattehold, og at der i visse former for kattehold, især hvor katten holdes inde eller på et isoleret område, ikke nødvendigvis er fagligt belæg for at kræve en vaccination. Endvidere vil det ifølge Fødevarerministeriet være vanskeligt at afgøre, hvilke sygdomme der skulle indgå i et eventuelt vaccinationskrav.

Det vil derfor efter Fødevarerministeriets opfattelse være fagligt vanskeligt at begrunde obligatoriske krav om vaccination i alle former for kattehold. Fødevarerministeriet foreslår i stedet yderligere information om emnet til katteejerne.

Spørgsmålet om kattens sundhed og pleje, herunder reproduktionsbegrænsningen, er som tidligere nævnt et af de mange emner, som Det Dyreetiske Råd vil komme nærmere ind på i sin udtalelse. Eventuelle særlige regler herom bør derfor afvente denne udtalelse.

Med hensyn til punkt 2 og 7 i beslutningsforslaget om indførelsen af mere humane metoder ved indfangning og aflivning af herreløse katte, herunder kommunernes ansvar og forpligtelser i den forbindelse, vil jeg gerne henlede opmærksomheden på de gældende regler på området.

Efter de nuværende regler i Justitsministeriets bekendtgørelse om indfangning og aflivning af herreløse katte må indfangning med henblik på aflivning normalt kun finde sted efter anmodning fra kommunen og må kun foretages af en praktiserende dyrlæge eller af personer, som denne har instrueret eller ført tilsyn med. Det er således i dag en kommunal opgave at tage stilling til, om man i den enkelte kommune finder, at herreløse katte udgør et problem i lokalsamfundet, og om der er behov for indfangning af herreløse katte med henblik på aflivning.

I bemærkningerne til beslutningsforslaget foreslås det endvidere, at de nuværende regler i mark- og vejfredsloven, for så vidt angår katte, ophæves. Spørgsmålet om ændringen af mark- og vejfredsloven hører under Fødevarerministeriets område, og jeg har også der indhentet en udtalelse fra Fødevarerministeriet.